

Nr 407.

Av herrar **Ericson** i Boxholm och **Andersson** i Katrineholm, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 99, med förslag till lag om kommunalstyrelse på landet m. m.

I Kungl. Maj:ts proposition nr 99, angående Förslag till lag om kommunalstyrelse på landet. Kap. 1. Allmänna bestämmelser § 8, föreskrives: »I kommun med mera än 1,500 innevånare skall den kommunen tillkommande beslutanderätten, med de undantag varom förmäles i § 9, uppdragas åt fullmäktige.»

Vidare stadgas i tredje stycket av samma § att: »Kommun med 1,500 innevånare eller därunder äger åt kommunalfullmäktige uppdraga beslutanderätten, som avses i första stycket.»

Enligt nämnda bestämmelser är sålunda kommun med ett innevånareantal av över 1,500 skyldig att överlåta beslutanderätten åt valda fullmäktige, och kommun med ett innevånareantal av 1,500 och därunder äger rätt att införa kommunalfullmäktige, då kommunens flertal vid kommunalstämma därom förenas.

Huruvida denna gräns, med avseende på kommunens storlek i innevånareantal, är den riktigt funna, då det gäller lagligt åläggande att införa fullmäktige, torde vara svårt att avgöra. De angelägenheter, som förekomma till avgörande i en kommun med ett lägre innevånareantal än 1,500, äro i regel desamma som förekomma i en kommun med ett innevånareantal av över 1,500. Detsamma kan ju givetvis framhållas var gränsen sättes, men för att icke påtvinga allt för små kommuner ålägganden härutinnan, torde det kunna ifrågasättas om icke kommuner med 1,000 innevånare borde falla inom ramen av dessa bestämmelser. Enligt statistiken skulle cirka 450 kommuner ytterligare härigenom drabbas av skyldigheten att införa fullmäktige.

Visserligen kan det framhållas, att kommuner, vars innevånareantal är mindre än 1,500, ha frihet att om kommunens flertal så besluta införa kommunalfullmäktige, men då man vet att en sådan procedur är synnerligen besvärlig, är det många kommuner, som uraktlåta utnyttja sina rättigheter i detta avseende. I en del kommuner torde också stämmornas hållande på olämpliga tider, just då ett sådant ärende skall avgöras, ytterligare lägga svårigheter i vägen för införandet av fullmäktige, även i de fall då de flesta innevånarna kanske hysa en sådan önskan.

De skäl som förelågo, då beslutet fattades att införa kommunalfullmäktige i de kommuner, som ha en folkmängd av över 1,500, nämligen att få

fram ett representationssystem, där den kommunala beslutanderätten anförtros åt personer, vilka åtnjuta kommunmedlemmarnas förtroende, kunna som motiv även åberopas, då det gäller den grupp av kommuner på 1,000 innevånare. Kommunalstämorna, som hållas i dessa, jämförelsevis stora kommuner, förete ofta brister i olika avseenden, som icke kunna betraktas som ändamålsenliga.

Med stöd av ovanstående få vi alltså föreslå,

att riksdagen, i Lag om kommunalstyrelse på landet, Kap. 1. Allmänna bestämmelser, antager följande förslag.

§ 8.

I kommun med mera än 1,000 innevånare skall den kommunen tillkommande beslutanderätten, med de undantag varom förmäles i § 9, uppdragas åt kommunalfullmäktige.

Har kommunens innevånareantal nedgått till 1,000 eller därunder, skall beslutanderätten fortfarande utövas av kommunalfullmäktige, därest icke kommunalstämman annorlunda beslutar.

Kommun med 1,000 innevånare eller därunder äger åt kommunalfullmäktige uppdraga beslutanderätt, som avses i första stycket. Förslag om upphävandet av sådant beslut må icke väckas förrän fyra kalenderår förflutit sedan kommunalfullmäktige trädde i verksamhet och skall, om det godkännes, tillämpas från utgången av det kalenderår, varunder godkännandet vunnit laga kraft.

Beslut om införandet eller avskaffandet av kommunalfullmäktige skall ofördröjligen anmälas hos länsstyrelsen.

Stockholm den 26 februari 1930.

F. O. Ericson,
Boxholm.

Karl Andersson,
Katrineholm.